

תת"ע 3741/03/16 - מדינת ישראל נגד יעל עידן עובד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3741-03-16 מדינת ישראל נ' יעל עידן עובד
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעל עידן עובד

הנאשם

הכרעת דין

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה ברכב המצוי במצב העשוי לסכן עוברי דרך, בניגוד לתקנה 27 (א) לת"ת. הנאשם הודה בנהיגה אך כפר בביצוע העבירה. הוא טען כי הרכב היה כשיר לנסיעה, עם טסט וביטוח. הנאשם ביקש לזמן את 3 עדי התביעה אולם במהלך הדיון נמלך בדעתו והסתפק בחקירתו הנגדית של הסייר הבוחן מר אבי בן עמי (להלן: הבוחן). מעדות הבוחן עולה כי הוא ערך דוח פעולה והודעה על איסור שימוש ברכב. לדבריו, מבדיקת הרכב שביצע עלה כי סיבוב ההגה משמיע רעש בלתי סביר (ההגה "צורח"), קיים קושי בהיגוי, קיימת נזילת שמן הידראולי ומיכל שמן ההיגוי היה ריק. מושב הנהג היה רעוע, ידית ההילוכים הייתה חסרה וחגורת הבטיחות שבמושב הנוסע, לצד הנהג, הייתה פגומה בשל היעדר הרכיב אליו מתקבעת החגורה, דוושות הרכב היו חסרות גומיות. ליקויים אלה, טען הבוחן חייבו הזזת הרכב בגרירה. הבוחן הוסיף כי מניסיונו ניתן היה להבחין בנקל לפחות בחלק מהפגמים כמו הקושי בהיגוי או היעדר גומיות בדוושות הרכב.

2. הנאשם טוען כי נעצר לאחר שנצפה נוהג על שול הדרך. בגלל סירובו לחתום על טופס חיפשו השוטרים אמתלה להאשימו בדבר מה נוסף והזמינו את הבוחן שרשם לו הזמנה לדין. לטענתו הרכב שייך לאדם בשם אבי שקורי אשר לא הובא להעיד מטעם הנאשם. הנאשם הודה כי ניתן להבחין בכניסה לרכב שידית ההילוכים הייתה שבורה ומישהו הדביק אותה (ע' 5 ש' 29-30) אך הכחיש כי לא היו ברכב גומיות לדוושות וכי הרכב השמיע קולות בעת הזזת ההגה. מעדות הנאשם עלה כי 3 חודשים לאחר האירוע הרכב עבר בהצלחה מבחן רישוי (נ/1). עם זאת, הנאשם לא הציג רישיון רכב תקף למועד העבירה.

דין והכרעה

3. לאחר ששקלתי את גרסאות הצדדים והזהרתי את עצמי כי גרסת המאשימה נשענת על עדות יחידה, מצאתי לנכון להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. גרסת הבוחן בנוגע לליקויים המהותיים שנמצאו ברכב בו נהג הנאשם לא נסתרה ואני נותן בה אמון מלא. הנאשם טען כי היו גומיות בדוושות הרכב וכי ההגה לא השמיע רעשים בעת שהוזז אולם גם הוא הודה כי לא ביקש לחקור נגדית את הבוחן בעניינים אלה, הגם שהוסבר לו בפתח דיון ההוכחות כי חובתו לחקור את עדי התביעה בכל עניין השנוי מבחינתו במחלוקת. מ/נ1 עולה כי הרכב עבר טסט ביום 8.6.16. דא עקא, האירוע נשוא הדיון היה 3 חודשים קודם לכן ביום 1.3.16 ועל כן נ/א1 אינו ראיה רלוונטית להוכחת מצבו התקין של הרכב עובר לאירוע נשוא הדיון. הנאשם לא הביא עמו רישיון רכב תקף **למועד האירוע** ולא הביא לעדות את מר שקורי, בעל הרכב, על מנת שיעיד על תקינות הרכב עובר לאירוע. מן האמור עד כה עולה כי לא עלה בידי הנאשם להציג מענה מניח את הדעת בנוגע לשורת הליקויים שנמצאו ברכב על ידי הבוחן. עוד אומר כי הנאשם אינו יכול להסתתר מאחורי טענה לפגמים נסתרים ברכב שכן גם לגרסתו ידית ההילוכים ברכב הודבקה והדבר מעיד על ליקוי מהותי.

לא נעלם מעיני כי הנאשם טוען לתיק "שתפרו" לו השוטרים. לא לי לקבוע ממצא בעניין זה. אוכל רק לומר כי במקרה זה לא הצליח הנאשם להביא ראיה כלשהי על מנת להדוף את טענת המאשימה בנוגע לליקויי בטיחות רבים ברכב ועל כן אין מנוס מלקבוע כי התביעה עמדה בנטל הרובץ לפתחה.

נוכח כל האמור מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 2.11.16, במעמד הצדדים